

Διότονος, εἷς τῶν φίλων, παρῆν πρὸς ἡμᾶς ξίφος ἔχων
 καὶ θώρακα σιδηροῦν ὑπενδεδυμένος καὶ πυθόμενος τὴν
 Χάρωνος ὑπ' Ἀρχίου μετάπεμψιν ἠτιᾶτο τὴν μέλλησιν
 ἡμῶν καὶ παρώξυνεν εὐθύς ἐπὶ τὰς οἰκίας βαδίζειν· φθῆ-
 σεσθαι γὰρ ἐμπεσόντας αὐτοῖς, εἰ δὲ μή, βέλτιον εἶναι 5
 προελθόντας ἐν ὑπαίθρῳ συμπλέκεσθαι πρὸς [ἀλλήλους]
 ἀσυντάκτους καὶ σποράδας ἢ μένειν ἐν οἰκίσκῳ καθείρ-
 ξαντας αὐτοὺς ὥσπερ σμῆνος ἐξαιρεθησομένους ὑπὸ τῶν F
 πολεμίων. ἐνῆγε δὲ καὶ ὁ μάντις Θεόκριτος, ὡς τῶν
 ἱερῶν σωτηρίων καὶ καλῶν καὶ πρὸς ἀσφάλειαν ἐχεγγύων 10
 αὐτῶ γεγονότων. (29.) ὀπλιζομένων δ' ἡμῶν καὶ συν-
 ταττομένων αὐθις ἀφικνεῖται Χάρων ἰλαρῶ τῶ προσώπῳ
 καὶ μειδιῶν καὶ προσβλέπων εἰς ἡμᾶς θαρρεῖν ἐκέλευεν,
 ὡς δεινοῦ μηδενὸς ὄντος ἀλλὰ τῆς πράξεως ὁδῶ βαδι-
 ζούσης. ὁ γὰρ Ἀρχίας ἔφη ἔκαὶ ὁ Φίλιππος ὡς ἤκουσαν 15
 ἤκειν ἐμὲ κεκλημένον, | ἤδη βαρεῖς ὑπὸ τῆς μέθης ὄντες 596
 καὶ συνεκλελυμένοι τοῖς σώμασι τὰς ψυχάς, μόλις δι-
 αναστάντες ἔξω προῆλθον ἐπὶ τὰς θύρας. εἰπόντος δὲ τοῦ
 Ἀρχίου ἔφυγάδας, ὦ Χάρων, ἀκούομεν ἐν τῇ πόλει κρύ-
 πτεσθαι παρεισελθόντας· οὐ μετρίως ἐγὼ διαταραχθεῖς 20
 ἔποῦ δ' εἶπον εἶναι λέγονται καὶ τίνες; ἄγνοοῦμεν ὁ
 Ἀρχίας εἶπε καί σε τούτου χάριν ἐλθεῖν ἐκελεύσαμεν,
 εἰ δὴ τι τυγχάνοις σαφέστερον ἀκηκοώς· καὶ γὰρ μικρὸν
 ὥσπερ ἐκ πληγῆς ἀναφέρων τὴν διάνοιαν ἐλογιζόμεν
 λόγον εἶναι τὴν μήνυσιν οὐ βέβαιον, οὐδ' ὑπὸ τῶν συν- 25
 ειδότων ἐξενηρέχθαι τὴν πράξιν οὐδενός· οὐ γὰρ <ἄν> B
 ἀγνοεῖν τὴν οἰκίαν αὐτούς, εἴ τις εἰδὼς ἀκριβῶς ἐμήνυεν,
 ἄλλως δ' ὑποψίαν ἢ λόγον ἄσημον ἐν τῇ πόλει περιφερό-
 μενον ἤκειν εἰς ἐκείνους. εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν ὅτι ἔζωντος
 μὲν Ἀνδροκλείδου πολλάκις ἐπίσταμαι φήμας τοιαύτας 30